

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАУКОВИЙ ВІСНИК

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО

Лінгвістичні науки

Збірник наукових праць

№ 37

Видається з липня 2005 року

Виходить два рази на рік

Одеса
2023

Засновник: Державний заклад: «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Головний редактор збірника — **Олександр І. Ліяді**, доктор філологічних наук, професор кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «ПНПУ імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна)

Редакційна колегія:

Наталя Г. Ареф'єва, д-р фіол. наук, професор кафедри загального та слов'янського мовознавства, ОНУ імені І. Мечникова (м. Одеса, Україна);

Грасильда Блажене, д-р фіол. наук, професор, Інститут литовської мови (м. Вільнюс, Литва);

Марія Вереш, канд. фіол. наук, доцент кафедри теорії та практики перекладу, Ужгородський національний університет (м. Ужгород, Україна);

Володимир А. Глущенко, д-р фіол. наук, професор, зав. кафедри загального, германського та слов'янського мовознавства, Слов'янський державний педагогічний університет (м. Слов'янськ, Україна);

Тетяна В. Громко, д-р фіол. наук, професор кафедри англійської філології та перекладу, Національний університет «Одеська політехніка» (м. Одеса, Україна);

Ангеліна І. Демчук, канд. фіол. наук, доцент кафедри германської філології та методики викладання іноземних мов, Державний заклад «ПНПУ імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна);

Тетяна С. Еременко, канд. фіол. наук, професор, зав. кафедри германської філології та методики викладання іноземних мов, Державний заклад «ПНПУ імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна);

Тетяна М. Корольова, д-р фіол. наук, професор кафедри філології, Одеський національний морський університет (м. Одеса, Україна);

Сергій П. Михада, д-р фіол. наук, професор кафедри української літератури, Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка (м. Кропивницький, Україна);

Олена М. Мітіна, канд. фіол. наук, доцент, зав. кафедри англійської філології та перекладу, Національний університет «Одеська політехніка» (м. Одеса, Україна);

Олександра В. Попова, д-р пед. наук, професор кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «ПНПУ імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна);

Інна В. Ступак, д-р фіол. наук, професор кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «ПНПУ імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна);

Олег В. Тищенко, д-р фіол. наук, професор, зав. кафедри іноземних мов та перекладознавства, Львівський державний університет безпеки життедіяльності (м. Львів, Україна);

Анастасія А. Юмрукуз, канд. фіол. наук, доцент, завідувач кафедри західних і східних мов та методики їх навчання, Державний заклад «ПНПУ імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна)

Заступник головного редактора: **Іонна М. Дерік**, кандидат філологічних наук, доцент, зав. кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «ПНПУ імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна)

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE

SCIENTIFIC RESEARCH ISSUES

OF SOUTH UKRAINIAN
NATIONAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY
NAMED AFTER K. D. USHYN SKY

Linguistic Sciences

The Scientific Research Issues Collection

Nº 37

Issued since 2005

Frequency: biannual

Odesa
2023

Founder: State Institution: State Institution: «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky»

Chief Editor — **Alexander I. Iliadi**, Doctor of Philology, Professor of the Department of Translation, Theoretical and Applied Linguistics, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky» (Odesa, Ukraine)

Editorial Board:

Natalia G. Arefieva, Doctor of Philology, Professor at the Chair of General and Slavic Linguistics, Odessa I. I. Mechnikov National University (Odesa, Ukraine);

Grasilda Blažienė, Doctor of Philology, Professor, a full member of the Lithuanian Academy of Sciences, Institute of the Lithuanian Language (Vilnius, Lithuania);

Mariya Veresh, Candidate of Philology, Associate Professor at the Department of Translation Theory and Practice, Uzhhorod National University (Uzhhorod, Ukraine);

Volodymyr A. Glushchenko, Doctor of Philology, Professor, Head of the Department of the General, Germanic and Slavic Linguistics, Slovyansk State Pedagogical University (Slovyansk, Ukraine);

Tetiana V. Hromko, Doctor of Philology, Professor at the Department of English Philology and Translation, Odessa Polytechnic National University (Odesa, Ukraine);

Angelina I. Demchuk, Candidate of Philology, Associate Professor at the Department of the Germanic Philology and Methods of Teaching Foreign Languages, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky» (Odesa, Ukraine);

Tetiana Ye. Yeremenko, Candidate of Philology, Professor, Head of the Department of the Germanic Philology and Methods of Teaching Foreign Languages, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky» (Odesa, Ukraine);

Tetiana M. Korolova, Doctor of Philology, Professor at the Department of Philology, Odessa National Maritime University (Odesa, Ukraine);

Serhii P. Mykhyda, Doctor of Philology, Professor at the Department of Ukrainian and Foreign Literature, Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University (Kropyvnytskyi, Ukraine);

Olena M. Mitina, Candidate of Philology, Associate Professor, Head of the Department of English Philology and Translation, Odessa Polytechnic National University (Odesa, Ukraine);

Oleksandra V. Popova, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor at the Department of Translation and Theoretical and Applied Linguistics, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky» (Odesa, Ukraine);

Inna V. Stupak, Doctor of Philology, Professor at the Department of Translation and Theoretical and Applied Linguistics, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky» (Odesa, Ukraine);

Oleh V. Tyshchenko, Doctor of Philology, Professor, Head of the Department of Foreign Languages and Translation Studies, Lviv State University of Life Safety (Lviv, Ukraine);

Anastasiia A. Yumrukuz, Candidate of Pedagogy, Associate Professor, Head of the Department of the Western and Oriental languages and Methods of their Teaching, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky» (Odesa, Ukraine)

Deputy editor-in-chief: **Iliona M. Derik**, Candidate of Philology, Associate Professor, head of the Department of Translation and Theoretical and Applied Linguistics, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky» (Odesa, Ukraine)

УДК 81:008:52]:811.163.2'373.7

<https://doi.org/10.24195/2616-5317-2023-37-2>

АСТРОНОМІЧНИЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ КОД У БОЛГАРСКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ (КОНЦЕПТ «НЕБО»)

Наталія Г. Ареф'єва

доктор філологічних наук, доцент, професор кафедри

загального та слов'янського мовознавства

Одеського національного університету імені І. І. Мечникова,

Одеса, Україна

e-mail: n.arefieva@onu.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4974-9157>

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено одному з найархаїчніших лінгвокультурних кодів — астрономічному лінгвокультурному коду, який відбиває уявлення давньої людини про світоутрій. На тлі незгасного інтересу до лінгвосеміотичних, етнолінгвістичних та лінгвокультурологічних досліджень привернення уваги до відзеркалення в мові, зокрема фразеології, усталених знаків культури — концептів, символів, стереотипів, еталонів тощо відається надзвичайно актуальним.

Метою статті є дослідження в межах астрономічного лінгвокультурного коду певного фрагмента болгарської фразеологічної картини світу, що відбиває концепт «небо». Об'єктом дослідження — фразеологізми болгарської мови, які вербално або невербално відзеркалюють астрономічний лінгвокультурний код, зокрема концепт «небо»; предметом — лінгвокультурний зміст цих фразеологізмів. У студії використано як загальнонаукові методи — індукцію, дедукцію, аналіз, синтез, порівняння, так і супто лінгвістичні, серед яких — описовий метод, метод лінгвокультурної інтерпретації, метод концептуального аналізу. Наукова новизна дослідження зумовлена тим, що в ньому вперше у вітчизняній лінгвістиці здійснено спробу проаналізувати представленість та наповнення астрономічного лінгвокультурного коду на матеріалі болгарської фразеології, описано смислове навантаження одного з базових концептів цього коду — концепт «небо». Теоретична та практична цінність полягає у приверненні уваги науковців до подальших лінгвосеміотичних, лінгвокультурологічних, етнолінгвістичних досліджень на тлі фразеології різних мов, а також у

можливості використання отриманих результатів у студіях із лінгвокультурології, етнолінгвістики, міжкультурної комунікації, фразеології, перекладознавства.

На підставі наведених даних автор доходить висновку: концепт «небо» є найрепрезентативнішим концептом, багатофункційним символом, який віддзеркалює прадавні уявлення про небо як сакральну космогонічну категорію, протиставлену землі на тлі архетипічної опозиції «верх — низ», а також на тлі опозиції «доссяжність — недоссяжність», «ідеальне, духовне — матеріальне, практичне». Фразеологічні моделі, за якими відтворюється символ неба, видаються як універсальними, властивими іншим мовам, так і специфічними. Перспективами подальшого дослідження вважаємо аналіз інших виокремлених у болгарській фразеології концептів астрономічного лінгвокультурного коду в порівнянні зі фразеологізмами інших слов'янських мов.

Ключові слова: код культури, лінгвокультурний код, фразеологізм, фразеологічна картина світу, концепт, символ, болгарська мова.

Вступ. Дослідження лінгвокультурних кодів на фразеологічному матеріалі різних мов є вельми актуальними і перспективними, оскільки сприяють подальшому утвердженню лінгвокультурологічного методу у фразеології, уможливлюють ефективніші способи інтерпретації цінної лінгвокультурної інформації у фразеологізмах як культурних знаках. Дослідження окремих лінгвокультурних кодів на тлі фразеології представлено працями Л. В. Савченко (Савченко, 2013), М. Л. Ковшової (Kovshova, 2016), В. А. Маслової (Maslova, 2016), І. С. Чибор (Чибор, 2016), Н. Г. Ареф'євої (Ареф'єва, 2021) та інших науковців. Перші розвідки, у яких дослідження фразеологізмів здійснено на тлі кодів культури, або культурних кодів, з'являються вже на початку ХХІ століття. До таких розвідок уналежнююмо праці представників лінгвокультурологічної школи В. М. Телія — В. В. Красних (Krasnykh, 2002), І. В. Захаренко (Zaharenko, 2003), Д. Б. Гудкова (Goodkov, 2004), М. Л. Ковшової (Kovshova, 2007, 2008), а також праці Т. В. Леонтьєвої (Leontyeva, 2003), В. М. Савицького та Е. А. Гашимова (Savitskiy, Gashimov, 2005), Г. А. Багаутдинової (Bagautdinova, 2007) та ін. Okremi дослідження присвячено віддзеркаленню астрономічного лінгвокультурного коду в регіональній фразеології, зокрема російській (Ареф'єва, 2019), або у фразеології декількох мов, зокрема українській, російській, румунській (Арікова, 2023). Проте на цей час бракує досліджень, здійснених на фразеологічному матеріалі південнослов'янських мов, що й зумовлює **актуальність** студії.

Мета дослідження та завдання. Мета цієї розвідки — у межах астрономічного лінгвокультурного коду дослідити певний фрагмент болгарської фразеологічної картини світу, пов’язаний із концептом «небо», що передбачає розв’язання таких завдань:

- 1) здійснити суцільну вибірку фразеологізмів болгарської мови, які вербально чи семантично відбивають астрономічний лінгвокультурний код;
- 2) на фразеологічному матеріалі болгарської мови виокремити концепти, що становлять астрономічний лінгвокультурний код;
- 3) дослідити один із найрепрезентативніших концептів астрономічного лінгвокультурного коду — концепт «небо».

Матеріал та методи дослідження. Матеріалом дослідження стали фразеологічні одиниці болгарської мови, згрупованих навколо концептів, що формують астрономічний лінгвокультурний код — один із найархаїчніших кодів у свідомості людини. Джерелом емпіричного матеріалу слугував фундаментальний «Фразеологичен речник на българския език» у двох томах (Фразеологичен речник, 1974–1975). Оскільки лінгвокультурні коди наповнюють культурно значущі мовні знаки (концепти, символи, стереотипи, еталони тощо), уважаємо, що віддзеркалення лінгвокультурного коду у фразеологічних картинах світу доцільно досліджувати насамперед за допомогою методу лінгвокультурної інтерпретації, а лінгвокультурний зміст фразеологізмів розглядати в межах концептів і символів, які відбивають важливий фрагмент фразеологічної картини світу. У нашому дослідженні відбиття певного фрагмента астрономічного лінгвокультурного коду у болгарській фразеологічній картині світу плануємо здійснити на прикладі концепту «небо». Отже, у дослідженні застосовано комплекс методів, як загальнонаукових — індукція, дедукція, аналіз, синтез, порівняння, так і суто лінгвістичних, серед яких використано описовий метод, метод лінгвокультурної інтерпретації, метод концептуального аналізу.

Результати дослідження. Цілком поділяючи тезу М. Л. Kovшової про те, що до образу фразеологізму «залучаються ті чи ті реалії, яким уже притаманні культурні смисли», а «фразоутворення має культурну зумовленість» (переклад наш — Н. А.) (Kovshova 2016: 146–147), за результатами суцільної вибірки фразеологічних одиниць, що віддзеркалюють астрономічний лінгвокультурний код, ми виокремили

низку концептів, навколо яких групуються фразеологізми. Ними виявилися концепти *небе / небеса, слънце, звезда, месец*. Поодинокі фразеологізми фіксують компоненти *Марс і Козерог*. Серія фразеологізмів містить у своєму складі відразу два компоненти, відображаючи одночасно два концепти: *земята твърда, небето високо; на едно слънце смея ли, на една месечина спали* і т. ін. Докладний опис міфологічної картини світу давніх болгар здійснено видатною болгарською дослідницею Іванічкою Георгієвою в книзі «Българска народна митология», перша глава якої «Космосът в българските народни вярвания» містить такі змістові частини: «Небо», «Слънце», «Луна», «Звезды», «Земля», «Човек», «Космического дърво», «Растения», «Животни», «Пространство и време» (Георгієва, 1993: 17–107). Як бачимо, перші чотири астрономічні об’єкти збігаються із виокремленими концептами. Розглянемо концепт *небо*, який виявився найрепрезентативнішим у болгарській фразеологічній картині світу.

Відзначимо насамперед виняткову роль неба у світоглядних уявленнях всіх слов’ян. У міфологічній картині світу *небо* і *земля* — сакральні категорії, символіка яких сягає сивої давнини. Про космогонічність цієї найархаїчнішої опозиції йдеться у фундаментальних працях «Славянские древности» (Slavonic Antiquities, 2004: 376–380), «Славянская мифология» (Slavic Mythology, 2002: 180–182, 316–317), «Знаки української етнокультури» (Жайворонок, 2006: 243–245, 388–389), «Мировое древо» (Торогов, 2010: 15). Віддзеркаленість цього сприйняття у свідомості праболгар знаходимо у фразеологізмах із широким спектром значень, пор.: *небо се на две разделя* — ’употребява се за нещо ужасно, нещо много лошо, греховно’ (Фразеологичен речник, 1974: 683); *ще видиш рошаво небето* (букв. ’побачиш кудлате небо’) — жарг. ’ще ти причернее пред очите’ (Анкова-Ничева, 1993: 275); *пада ми / падне ми нур от небето* (букв. ’падає / упав дощ із неба’) — ’получавам нещо наготово, съвсем без труд’: *Той чака да му падне нур от небето* (Фразеологичен речник, 1975: 103); *пада ми / падне ми от небето* ’получавам нещо без труд без усилия, наготово, неочаквано’: — *Нивите ми щял да взема... На мен пак щял да ги сърне, ама с техника... Лежи ти на тази кълка, чакай да ти падне от небето... Работа трябва, работа* (Г. Караславов, На прав път) (Фразеологичен речник, 1975: 103). Прадавні уявлення про шлюб неба і землі відображає давній народний звичай, про який згадує І. Георгієва і за яким

наречений постає в образі *неба*, а наречена — *землі*: «в брамански сватбен ритуал откриваме интересен паралел. Женихът казва на невестата: «Аз съм небе, а ти земя. Стани ми жена» (Георгиева, 1993: 18). Згадаємо також сербську загадку про *небо* та *землю* «Высокий папаша, плоская мамаша...» (Slavonic Antiquities, 2004: 377).

У болгарській фразеології знаходимо універсальну міжкультурну модель, за якою *небо* протиставлено *zemlі* на тлі архетипічної опозиції «верх — низ», а також «досяжність — недосяжність». Так, істотну відмінність, несхожість, абсолютну протилежність *неба* і *zemлі* закріплює фразеологізм *колкото от земята до небето* (*колкото от небето до земята*) ’за разлика, несъответствие — много голяма’: 1. *Има разлика между тях колкото от земята до небето.* 2. *Това е далеч от истината колкото от небето до земята* (Фразеологичен речник, 1974: 534), пор. укр. *як (мов, ніби і т. ін.) небо від землі — 1)* ’дуже’: *Цілі цих партій далекі, як небо від землі* (З газети); 2) ’дуже велика різниця; цілковита протилежність’: — *Та куди ж нам до вас рівнятися? Як небо від землі* (Г. Квітка-Основ’яненко) (Словник фразеологізмів, 2003: 139), рос. *[как] небо и земля* ’ничего похожего, полная противоположность’ (Molotkov, 1968: 272).

Небо i небеса у просторовому лінгвокультурному коді символізують граничний, найвищий, рівень, який у фразеологічних образах постає символом найвищої міри, якою позначаються різноманітні сторони навколошнього світу й уласне людини, пор.: *вдигам / вдигна до небесата (небето)* някого — книж. ’прекалено много хвала, възвхавлявам, превъзнасям някого’: — *Ако бех успел да спипам Рашид бея, вие първи щехте да ме хвалите, да ме дигнете до небесата* (Д. Талев, Илинден) (Фразеологичен речник, 1974: 120); книж. *издигам / издигна до небесата* у тому самому значенні (Фразеологичен речник, 1974: 399); *до небесата (небето)* (синонімічне *до звездите*) — 1) ’извънредно много, прекалено (хвала)’: *Като почнат да се вдигат назздравци, ... току-виж някой от тухашните боляри ще се похвали със сливенските сина, до небето ще ги разхвали* (Ст. Загорчинов, Ден последен); 2) викам, крещя, рева, пища и под. ’извънредно силно, високо (викам)’: *Виках до небеса за капка милост, бащи и майки наричах сичките, кълнях се, че нищо не зная, от онова, за което ме питаха* (Зах. Стоянов, Записки по българските въстания). В една кошница лежжало едно мъничко божие създание, което крещяло до небесата (Ив. Вазов,

Чичовци); 3) 'извънредно силен, висок (вик)' (Фразеологичен речник, 1974: 269); *ще си хвърлям / хвърля шапката <до небето>* 'много ще съм доволен, ще бъда във възторг от нещо, което съм постигнал, успял': *Междуд писмата, които лежат пред мене, се намират някои доста едри, последни по дата поръчки и аз си казвам* че ако и' другата работа вървеше като тая, би трябвало да си хвърлям шапката (Б. Райнов, Няма нищо по-хубаво от лошото време) (Фразеологичен речник, 1975: 528).

На відміну від української і російської мов у болгарській фразеологічній картині світу опозиція «земля — небо» вживається ще й у такому значенні: 'нема кому допомогти тому, хто опинився в дуже складних життєвих обставинах'. Таке значення закріплено у фразеологізмах *земята твърда, небето високо — dial.* 'употребява се, за подчертаване, че няма кой да помогне някому, който е изпаднал в тежко положение' (Фразеологичен речник, 1974: 368); *цар на земята, бог на небето* у тому самому значенні: *Какво да се прави, няма кой да ми помогне — цар на земята, бог на небето* (Фразеологичен речник, 1975: 496). За семантикою з ними збігається фразеологізм *Бог високо, цар далеко* (Фразеологичен речник, 1974: 97), що імпліцитно фіксує небо як місце знаходження Бога, яке протиставляється землі, де володарює цар як його намісник.

Відзначимо, що образне «омовлення» (рос. «о́языковление», термін М. Л. Ковшової) знаходження людини між небом і землею вкрай негативно оцінюється у народній свідомості різних народів, позначаючи ситуацію невизначеності, навіть безпритульності (пор., наприклад, укр. *висіти (повисати) / повиснути в повітрі (між небом і землею)* — 1) 'тільки висіти, перебувати в невизначеному, непевному становищі'; 2) 'залишатися без підтримки, не зустрічати відповіді, співчуття'; 3) 'залишатися нерозв'язаним, нез'ясованим, нездійсненим' (Фразеологічний словник, 1993: 103); рос. *между небом и землёй* 1) 'без жилья, без кровя, без пристанища (жить, пребывать, обитать и т. п.)'; 2) 'в неопределённом положении' (Molotkov, 1968: 272–273), а в румунській фразеологічній картині світу відбиваючи ще й важкі психічні розлади: *Ontre cer și-ntre pămînt mulți nebuni mai sunt* — букв. 'між небом і землею ще багато безумців' (Bologan, Vorontova, 1968: 8), що загалом підтверджує сприйняття неба і землі як цілком упорядкованих субстанцій, наділених розумом, на противагу безладу та хаосу.

На відміну від інших мов у болгарській фразеології, навпаки, знаходження між *небом* і *землею* спроектоване на відображення емоційного стану людини, який асоціюється з відчуттями радості, щастя, легкості і польоту, властивим, за народними уявленнями, птахам: *не съм ни на небето, ни на земята* 'много съм развълнуван от радостни преживявания': Бръчков, т. е. Станка, не беше ни на небето, ни на земята (Ив. Вазов, Немили-недраги) (Фразеологичен речник, 1974: 728); *не зная на земя<та> ли съм, на небе<то> ли съм* 'много съм щастлив, много се радвам; много съм развълнуван от радостни преживявания': *А много са те, техните завистници, много са и много бъбрят. Нека, те ще млъкнат, щом като Щончо стане даскал, а Станка — даскалица. Не знае Станка, на земя ли е, на небе ли е. Момиче — радва се* (Ц. Церковски, Недоучил) (Фразеологичен речник, 1974: 693); *не зная на небето ли се намирам, или на земята* в тому самому значенні: «...пови-каха един таехен свещеник, и той ме закле в Бога, в кръста, в револвера и в камата. След всичко това аз вече от радост не знаех, на небето ли се намирам, или на земята (М. Анков..., Спомени» (Анкова-Ничева, 1993: 175). Виняток становить діалектна фразеологічна одиниця із жартівливим забарвленим, яка вживается на позначення плутанини, непорозуміння: *аз го търся под земята, той бил връз земята; аз го търся по небето, той бил по земята* (шукаю його під землею, а він — на землі; шукаю його не небі, а він — на землі) 'за някаква бъркотия, неразбория' (Анкова-Ничева, 1993: 37).

Згідно зі словником «Славянские древности», небес було сім, іноді два, три, або вісім (Slavonic Antiquities, 2004: 374). У болгарській фразеології віддзеркалено найвищу багаторівневість неба — 10 небес, зокрема, яскраво увиразнено *съоме, осъме, дев'яте, десяте небо*. Низка таких фразеологізмів вживается у значенні 'занадто підносити когось', пор.: *до деветото небе* (превъзнасям), *до седмото небо* 'извънредно много, прекалено (превъзнасям)': — *Какво, братко, нещо лошо ли се чува от земята?... — Напротив —... — Превъзнасят ни до седмото небе* (Г. Караславов, Разочарованieto на равноапостолите) (Фразеологичен речник, 1974: 261, 279); *до небесата (небето)* в 1 значенні (Фразеологичен речник, 1974: 270); *на деветото небе, на седмото небе, на десетото небе* (чувствува се / почувствува се) 'много добре, отлично, чудесно (се чувствува)' (Фразеологичен речник, 1974: 623); *на седмото небе съм, на осмото небе съм, деветото*

небе съм, на десетото небе съм 'чувствувам се много доволен, щастлив': — *Друга на мое място днес, когато го посрещаха като един цар, би била на деветото небе от драгост, а аз сякаш планина имам въз мене* (Ив. Вазов, Ивайло). *На петата година моят син се научи да чете и аз бях на десетото небе* (Н. Карадиева, Неуловимият) (Фразеологичен речник, 1974: 622–623, 666–667). Водночас, *съмe і десяте небо* представлено в українській фразеології, пор.: **на съомому (десятому) небi** (бути, почувати, відчувати, перебувати і т. ін.) — 'бути дуже задоволеним, радісним, безмежно щасливим': — *Он як далеко розшукав її [Олесю], на съомім небi почував себе, коли дала згоду на одружение* (Д. Міщенко, Бунтівний князь) (Фразеологічний словник, 1993: 117–118); *съоме* — у російській: **на седьмом небе** 'безграницно счастливым, глубоко удовлетворённым (быть, чувствовать сам себя); испытывать большую радость, счастье, блаженство' (Molotkov, 1968: 271–272; Russian Phraseology, 2005: 465) і **попадать (попасть) на седьмое небо** 'испытывать чувство восторга, блаженства, безграничного счастья и т. п. от чего-либо' (Molotkov, 1968: 432). Як відомо, прадавні уявлення про сім небес описані ще Аристотелем у його видатному творі «Про небо» та згадуються у різних місцях Корану.

Небо як символ усього духовного, високого, сакрального імплицітно протиставляється землі як символу усього матеріального, звичного і практичного, що яскраво відображене у фразеологічних образах. Наприклад, падіння з неба може позначати крайнє здивування, відірваність від реальності, надмірну романтичність тощо, пор: **<като> паднал от небето** і синонімічне **паднал от Марс** 'сильно изненадан от нешо (обикн. обшизвестно), което е неочеквано за него, не го знае, за което не е чул': *И это, сега младата своеенравна дъщеря на владетеля гledаше като паднала от небето. Тя още не вярваше на очите си, не вярваше и на ушиите си* (Г. Караславов, Орлов камък) (Фразеологичен речник, 1974: 500); **като че (сякаш) падам / падна от небето — 1** 'толкова съм наивен, че не познавам действителността и все още се учудвам и възмущавам от никакви нередности'; 2) 'проявявам учудване или питам за нешо, което е всеизвестно, което би трябвало да знам': *Баба замълча. После пак запита: — Какви противници? Писарят се разсърди и очите му се зачервиха още повече: — Ти като че падаш от небето... Властта затяга каша след въстанието* (К. Калчев, При извора на живота) (Фразеологичен речник, 1974: 500); **на-**

дам / падна от небето і синонімічне в 1 і 3 значеннях *падам / падна от Марс* — 1) ’силно се изненадвам от нещо (обикн. общиизвестно), което е неочеквано за мене, не го знам, за което не съм чул’: *Кардашев падаше от небето. Той не вярваше на очите си! Какво значеше всичко това? Успяха да придумат майора да подаде ръка на девойката, която го не щеше, и девойката — да я приеме, при всичко, че й беше противен?* (Ив. Вазов, Кардашев на лов); 2) ’появявам се съвсем неочеквано или незабелязано за околните, наготово; създавам се без труд, без усилия, от само себе си’: — *A кои ще дойдат? Очевидно новите властици по места нямаше да паднат от небето като някакви непорочни ангели* (Г. Караславов, Обикновени хора); 3) ’съвсем съм наивен и не познавам действителността (обикн. при учудване или възмущение от някои нередности)’: — *Слушайте, вие! — подвикна той със смешно тънък фалцет. — Да не сте паднали от небето, а? Знаете ли вие какво е станало в България, или не знаете?* (Г. Караславов, Обикновени хора) (Фразеологичен речник, 1975: 105). Цю ж загальну сему — відрівність від реальності — транслює фразеологізм *хвърча по (в) небесата (по небето)* (букв. літати у небесах (по небу)) — книж. 1) ’възприемам нереально действителността, неправилно виждам обстановката, нещата; фантазирам’; 2) ’въобразявам си, че съм нещо повече, отколкото съм в действителност’; 3) ’непрактичен съм, не умея да се справям с житейските въпроси’ (Фразеологичен речник, 1975: 488), пор. укр. *витати (літати, рідк. ширяти) в хмарах (в небесах, в емпирах, в небесних (високих) сферах, у позахмарному просторі)* ’сприймати дійсність нереально, найвно’; 2) ’мріяти про щось нездійснене’; 3) ’перебувати у стані замріяності, втрачати здатність зосерeditися на чому-небудь реальному’ (Фразеологічний словник, 1993: 106–107), рос. *вить между небом и землёй (в облаках, в эмпирах)* ’пребывать в мечтательном состоянии, предаваясь бесплодным фантазиям, не замечая окружающего’ (Molotkov, 1968: 69).

Як відомо, за християнськими віруваннями небо — місце знаходження Бога й ангелів, пор. *ангел небесен* — ірон. ’много добър, много кротък, незлобив човек’: *Tu се оплакваш, че имаш неприятности с дъщеря си, а да не би моята да е ангел небесен. И аз имам неприятности* (Фразеологичен речник, 1974: 82). Пор. також уже згадуваний нами фразеологізм *Бог високо, цар далеко (цар далеко, Бог високо)* у тому самому значенні: *Не мога да живея повече под такъв тормоз... — A защо*

мълчиши? — попита го Меркулов. — Защо не се оплачеш? — На кого? Бог високо, цар далеко! (М. Марчевски, Тихо пристанище) (Фразеологичен речник, 1974: 97), а також синонімічні *Господ високо, цар далеко; Цар на земята, бог на небето*. Компоненти «небо / небеса» і «Бог» є взаємозамінними у структурі фразеологізмів української, російської, румунської мов, пор.: укр. *живим до Бога (на небо) лізти / полізти* — 1) ірон. ’часто згадувати бога, бути святенником’; 2) ’дуже погано себе почиваючи, страждаючи від болю і т. ін., втрачати будь-яке терпіння’ (Фразеологічний словник, 1993: 435); *разрази (порази) [меня] силы небесные (бог, господи, гром)* ’клятвенное заверение в чём-либо’ (Molotkov, 1968: 382). Універсальною є фразеологічна модель, за якою померлим бажають потрапити до царства Божого: *царство му небесно* ’употребява се, когато с добро чувство се споменава покойник’: *Бог да го прости твоя стопанин, царство му небесно — прекъсти се той широко* (В. Геновска, Седем години) (Фразеологичен речник, 1975: 496), пор. укр. *царство (царствіс) небесне (Боже)* — 1) ’за релігійними уявленнями — місце, де блаженствують праведники після смерті; рай’; 2) ’уживається для вираження побажання померлуому, коли його згадують, загробного життя в раю’; 3) ірон. ’страта, смерть’ (Фразеологічний словник, 1993: 938–939), рос. *царствие (царство) небесное и дай Бог (боже) царствие (царство) небесное* кому ’выражение, употребляемое при упоминании о покойном, обычно как пожелание ему загробной жизни в раю; рай’ (Phraseological Dictionary, 2007: 512). Відображені у болгарській фразеології й загальновідомі біблійні мотиви, пор., наприклад, фразеологізм *манна небесна — книж.* ’голямо благо, получено даром’, у підґрунті внутрішньої форми якого — *їжа*, яку Бог щоранку надсилив юдеям, коли вони шукали обітовану землю (Фразеологичен речник, 1974: 572).

Міжмовною є фразеологічна модель, за якою грім у безхмарну погоду переосмислюється як неочікувана подія, що має значний негативний вплив на життя людини, пор.: *гръм от ясно небе* ’нешо съвсем неочеквано, което предизвиква голяма изненада, обикн, неприятна’: *Бягството на сина му беше за него гръм от ясно небе* (Фразеологичен речник, 1974: 223); *като гръм от ясно небе* ’съвсем неочеквано, изненидилица’: *Макар че смъртта на Тодора дойде за него като гръм от ясно небе, той я посрещна с рядка твърдост* (К. Петканов, Без деца) (Фразеологичен речник, 1974: 482); *падам / падна като гръм от ясно небе*

'сильно изненадвам, поразявам': *Думите, с които Кандов придружи пlesницаата си, поразиха присъствующите..... Те паднаха като гръм от ясно небе* (Ив. Вазов, Под игото) (Фразеологичен речник, 1975: 104).

Небо у болгарській фразеології, на відміну від інших слов'янських мов, — символ усього світу: *под небето* 'навсякъде по света': *И дрехи ще ти изпратя от моята столица. Най-хубавите и най-здравите дрехи, каквите се тъкат под небето* (Г. Караславов, Орлов камък) (Фразеологичен речник, 1975: 140). Пор., наприклад, укр. *під сонцем* 'у світі, на землі' (Словник фразеологізмів, 2003: 677); рос. *под луной* 'в мірі' (Molotkov, 1968: 234). *Небо* також — імпліцитне втілення Батьківщини, пор.: *под чуждо небе* — 'в чужда, неродна страна' (Анкова-Ничева, 1993: 208).

Універсальною є модель, за якою відкрите небо позначає знаходження поза межами будь-якого приміщення і навіть відсутність власної домівки, пор.: *под открыто небе* — 1) 'на открыто, навън': *Спал си под открыто небе в снежни бури, зъзнал си в заледени окопи* (М. Кремен, Брегалница); 2) 'без подслон, без дом': *От утре, а може би и днес, да я изгонят и из училището, и тя да се намери под открыто небе, без залък хляб и изоставена* (Ив. Вазов, Под игото) (Фразеологичен речник, 1975: 141–142); *на открыто* 'вън, на простор, направо под небето' (Анкова-Ничева, 1993: 167), а також укр. *під відкритим (голим) небом* 1) 'не в приміщенні, надворі, без усякої покрівлі'; 2) 'без житла' (Словник фразеологізмів, 2003: 429; Фразеологічний словник, 1993: 539); *просто неба [на землі] і просто голого неба* 'не в приміщенні, надворі, без усякої покрівлі' (Словник фразеологізмів, 2003: 428); рос. *под открытым небом* 'на улице, вне помещения; без крыши над головой' (Molotkov, 1968: 273).

Аналіз емпіричного матеріалу дозволяє стверджувати: *небо* є стійким міжмовним і міжкультурним символом, зберігаючи, за О. П. Левченко, «семіотичну навантаженість у будь-яких текстах культури...» (Левченко, 2005: 66).

Висновки. Отже, дослідивши один із базових концептів астрономічного лінгвокультурного коду на матеріалі болгарської фразеології, відзначимо таке: концепт «небо» є найрепрезентативнішим концептом, багатофункційним символом, який утілює прадавні уявлення про *небо* як сакральну космогонічну категорію, протиставлену землі на тлі архетипічної опозиції «верх — низ», а також на тлі опози-

цій «досяжність — недосяжність», «ідеальне, духовне — матеріальне, практичне». Фразеологічні моделі, за якими відтворюється символ *неба*, видаються як універсальними, властивими іншим мовам, так і специфічними.

Перспективами подальшого дослідження вважаємо аналіз інших виокремлених на фразеологічному матеріалі болгарської мови концептів астрономічного лінгвокультурного коду у порівнянні із фразеологізмами інших слов'янських мов.

ЛІТЕРАТУРА

Анкова-Ничева К. Нов фразеологичен речник на българския език. София : УИ «Св. Климент Охридски», 1993. 231 с.

Ареф'єва Н. Г. Фразеологія російських переселенських говірок Півдня України: лінгвокультурологічний та лексикографічний аспекти : дис. ... д-ра фіол. наук : 10.02.02. Дніпро, 2021. 695 с.

Арікова Н. І. Астрономічний лінгвокультурний код у румунській фразеології. *Філологічні студії: Збірник наукових статей студентів філологічного факультету*. Вип. XIV. Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2023. С. 8–12.

Георгієва И. Българска народна митология. Второ преработено и допълнено издание. София : Наука и изкуство, 1993. 258 с.

Жайворонок В. В. Знаки української етнокультури: Словник-довідник. Київ : Довіра, 2006. 703 с.

Левченко О. П. Фразеологічна символіка: лінгвокультурологічний аспект. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2005. 264 с.

Савченко Л. В. Феномен етнокодів духовної культури у фразеології української мови: етимологічний та етнолінгвістичний аспекти. Сімферопіль : Доля, 2013. 600 с.

Словник фразеологізмів української мови / [уклад. В. М. Білоноженко та ін.]. Київ : Наукова думка, 2003. 788 с.

Фразеологичен речник на българския език: В 2 т. / [К. Ничева, С. Спасова-Михайлова, К. Чолакова]. София : БАН, 1974–1975. Т. 1–2.

Фразеологічний словник української мови / [уклад. В. М. Білоноженко та ін.]. Київ : Наукова думка, 1993. 984 с.

Чибор І. С. Репрезентація міфологічного етнокоду в українській фразеології : автореф. дис. ... к. фіол. н. : 10.02.01. Чернівці, 2016. 23 с.

Arefieva N. G. Astronomical Linguocultural Code in Russian Dialects of Odessa Region. *Slavic linguistic cultures in the space in time continuum* / [È. V. Nichiporchik (manag. ed.) et all]. Gomel' : Gomel' State University named after F. Skorina, 2019. P. 152–156.

Bagautdinova G. A. Man in phraseology: anthropocentric and axiological aspects : Abstract of the Thesis.... Doctor of Philological Sciences : 10.02.20. Kazan', 2007. 45 p.

Bologan Gh., Vorontova T. Dictionar frazeologic rus-român. Bucureşti : Editura Ştiinţifică, 1968. 394 p.

Goodkov D. B. Units of Cultural Codes. *Language, consciousness, communication*. 2004. Issue 26. P. 39–50.

- Kovshova M. L. «Cultural Code» as an Element of Cultural Interpretation of Phraseological Units in the Linguocultural Research Paradigm. *Slavic Languages and Culture*: materials of International scientific conference. In 2 t. T. I. Knowledge. Language. Culture / [exec. ed. V. T. Bondarenko]. Toola : TPSU named after L. N. Tolstoy, 2007. P. 30–33.
- Kovshova M. L. Analysis of Phraseological Units and Cultural Codes. *News of RAS. Literature and Language Series*. 2008. Vol. 67. № 2. P. 60–65.
- Kovshova M. L. Linguocultural Method in Phraseology. Edition 3. 2016. 456 p. URL: <http://www.tmu.in.ua/study/books/entry-1418345.html>.
- Krasnykh V. V. Ethnopsycholinguistics and Linguoculturology: Lecture Course. 2002. 284 p. URL: <https://b.erudit.org.link/file/213813/>.
- Leontyeva T. V. Human Intelligence in the Mirror of Russian Language : Abstract of the Thesis... Candidate of Philological Sciences : 10.02.20. Yekaterinburg, 2003. 24 p.
- Maslova V. A. World Order Based on Russian Phraseology. *Slavic phraseology in synchrony and diachrony*. Gomel', 2016. P. 86–89.
- Molotkov A. I. (ed.). Phraseological Dictionary of Russian Language. 1968. 543 p. URL: <https://b.erudit.org.link/file/542432/>
- Phraseological Dictionary of Russian Language / [comp. A. N. Tikhonov (head of the team of authors), A. G. Lomov, L. A. Lomova]. Edition 3, stereotype. 2007. 334 p., [2] p. URL: <https://www.twirpx.com/file/3008082/>
- Russian Phraseology. Historical and Etymological Dictionary / [Birikh A. K., Mokienko V. M. (ed.), Stepanova L. I.]. Edition 3, corrected and expanded. 2005. 926, [2] p. URL: <https://b.erudit.org.link/file/2207142/>
- Savitskiy V. M., Gashimov E. A. Linguocultural Code (Composition and Functioning). 2005. 173 p. URL: <https://ru.z-library.se/book/3283139/8982aa>
- Slavic Mythology : Encyclopedic Dictionary / [S. M. Tolstaya (ed.)]. Edition 2. 2002. 512 p. URL: <https://www.twirpx.com/file/1866634/>
- Slavonic Antiquities. Ethnolinguistic dictionary : in 5 volumes / [N. I. Tolstoy (ed.)]. 2004. Vol. 3. 693 p. URL: <http://flibusta.site/b/580410>
- Toporov V. N. World Tree: Universal Semiotic Complexes. Tom I. 2010. URL: https://platona.net/load/knigi_po_filosofii/kulturologija/toporov_v_n_mirovoe_derevo_universalnye_znakovye_kompleksy_tom_1_2/16-1-0-2578
- Zaharenko I. V. «Legs» in somatic cultural code (using the example of phraseology). *Language, consciousness, communication*. 2003. Issue 25. P. 86–96.

ASTRONOMICAL LINGUOCULTURAL CODE IN BULGARIAN PHRASEOLOGY (THE CONCEPT «SKY»)

Natalia G. Arefieva

Doctor of Philological Sciences, Associate Professor, Professor of the Chair of General and Slavic Linguistics, Odessa I. I. Mechnikov National University, Odessa, Ukraine

e-mail: n.arefieva@onu.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4974-9157>

SUMMARY

The article is devoted to one of the most archaic linguocultural code — the astronomical one, which reflects the ancient peoples' statements about the world structure. In view of undying interest in linguosemiotic, ethnolinguistic and linguocultural studies, paying attention to linguistic reflection of the stable signs of culture — concepts, symbols, stereotypes etc., in particular phraseological one, seems to be extremely relevant.

The purpose of the article is to investigate a fragment of Bulgarian phraseological picture of the world incide the astronomical linguocultural code, which reflects the concept of sky. The objects of the study are phraseological units of Bulgarian language, which verbally or non-verbally mirror the astronomical linguocultural code, delighting this concept; the subject is the linguocultural content of these phraseological units. The work uses both general scientific methods — induction, deduction, analysis, synthesis, comparison and proper linguistic ones, including descriptive method, method of linguocultural interpretation, and method of conceptual analysis. The scientific novelty of the study is due to the fact that in this work, for the first time in domestic linguistics, an attempt to analyze the presentation and content of the astronomical linguocultural code on the materials of Bulgarian phraseology, describe the semantic significance of one of the basic concepts, the concept of sky, was made. The theoretical and practical value consists in attracting attention of scientists to further linguosemiotic, ethnolinguistic researches based on phraseology of different languages, as well as in using of the obtained results in linguoculturology, ethnolinguistics, intercultural communication, phraseology, translation studies.

Based on the given data, the author concludes: the concept of sky is the most representative one, multifunctional symbol, which reflect the ancient ideas about the sky as a sacred cosmogonic category, opposed to the earth against the background of the archetypic opposition up — down, as well as the oppositions reachable — unreachable, ideal (spiritual) — material (practical). Phraseological models, according to which the symbol of sky is reproduced, are both universal and specific ones. The prospects for further research include the analysis of other astronomical linguocultural code concepts based on Bulgarian phraseology in comparison with phraseology of other Slavic languages.

Key words: code of culture, linguocultural code, phraseologism, phraseological picture of the world, concept, symbol, Bulgarian language.

REFERENCES

- Ankova-Nicheva K. (1993). Nov frazeologichen rechnik na bъlgarskiya ezik [New Phraseological Dictionary of Bulgarian Language]. Sofiya : UI «Sv. Kliment Ohridski» [in Bulgarian].
- Arefeva N. G. (2021). Frazeoloohia rosiiskiykh pereselenskykh hovirok Pivdnia Ukrayiny: linhvokulturolohhichnyi ta leksyko-hrafichnyi aspekty [Phraseology of Russian Migrant Dialects of the South of Ukraine: Linguocultural and Lexicographic aspects] : Thesis ... Doctor of Philological Sciences : 10.02.02. Dnipro [in Ukrainian].
- Arikova N. I. (2023) Astronomichnyi linhvokulturnyi kod u rumunskii frazeoloohii [Astronomical linguocultural code in Romanian phraseology]. *Filologichni studii [Philological Studies]*. Odesa : ONU imeni I. I. Mechnykova. Vyp. XIV, P. 8–12. [in Ukrainian].
- Georgieva I. (1993). Вългарска народна митология [Bulgarian Folk Mythology]. Sofia : Nauka i izkustvo [in Bulgarian].
- Zhaivoronok V. V. (2006). Znaki ukrayins'koi etnokul'tury [Signs of Ukrainian Ethniculture]. Kyiv : Dovira [in Ukrainian].
- Levchenko O. P. (2005). Frazeologichna symvolika: lingvokul'turologichny aspekt [Phraseological Symbolism: Linguoculturological Aspect]. Lviv : LRIDU NADU [in Ukrainian].
- Savchenko L. V. (2013). Fenomen etnokodiv dukhovnoi kul'tury u frazeologii ukrains'koi movy: etymologichny ta etnolingvistichny aspekty [Phenomenon of Ethnocodes of Spiritual Culture and Phraseology of Ukrainian Language: Etymological and Ethnolinguistic Aspects]. Simferopol' : Dol'a [in Ukrainian].
- Slovnyk frazeologizmiv ukraїns'koi movy (2003). [Dictionary of Ukrainian Phraseological Units] / [uklad. V. M. Bilonozenko ta in.]. Kyiv : Naukova dumka [in Ukrainian].
- Frazeologichen rechnik na bъlgarskiya yezik (1974–1975). [Phraseological Dictionary of Bulgarian Language]. Sofia : BAN. T. 1–2 [in Bulgarian].
- Frazeologichny slovnyk ukraїns'koi movy (1993). [Phraseological Dictionary of Ukrainian Language] / [uklad. V. M. Bilonozenko ta in.]. Kyiv : Naukova dumka [in Ukrainian].
- Chybor I. S. (2016). Reprezentatsia mifologichnoho etnokodu v ukraїns'kii frazeologii [The Representation of the Mythological Ethnocode in Ukrainian Phraseology]: Abstract of the Thesis ... Candidate of Philological Sciences : 10.02.01. Chernivtsi [in Ukrainian].
- Arefieva N. G. (2019). Astronomical linguocultural code in Russian dialects of Odessa region. *Slavic linguistic cultures in the space in time continuum* / [È. V. Nichiporchik (manag. ed.) et al.]. Gomel' : Gomel' State University named after F. Skorina. P. 152–156.
- Bagaudinova G. A. (2007). Man in phraseology: anthropocentric and axiological aspects : Abstract of the Thesis... Doctor of Philological Sciences : 10.02.20. Kazan'.
- Bologan Gh., Vorontova T. (1968). Dictionar frazeologic rus-român. Bucureşti : Editura Ştiinţifică, 1968 [in Romanian].
- Goodkov D. B. (2004). Units of Cultural Codes. *Language, consciousness, communication*. Issue 26. P. 39–50.
- Kovshova M. L. (2007). «Cultural Code» as an Element of Cultural Interpretation of Phraseological Units in the Linguocultural Research Paradigm. *Slavic Languages and Culture*: materials of International scientific conference. In 2 t. T. 1. Knowledge. Language. Culture / [exec. ed. V. T. Bondarenko]. Toola : TPSU named after L. N. Tolstoy. P. 30–33.
- Kovshova M. L. (2008). Analysis of Phraseological Units and Cultural Codes. *News of RAS. Literature and Language Series*. Vol. 67. № 2. P. 60–65.

- Kovshova M. L. (2016). Linguocultural Method in Phraseology. Edition 3. URL: <http://www.tnu.in.ua/study/books/entry-1418345.html>.
- Krasnykh V. V. (2002). Ethnopsycholinguistics and Linguoculturology: Lecture Course. URL: <https://b.eruditor.link/file/213813/>.
- Leontyeva T. V. (2003). Human Intelligence in the Mirror of Russian Language : Abstract of the Thesis... Candidate of Philological Sciences : 10.02.20. Yekaterinburg.
- Maslova V. A. (2016). World Order Based on Russian Phraseology. *Slavic phraseology in synchrony and diachrony*. Gomel'. P. 86–89.
- Molotkov A. I. (ed.) (1968). Phraseological Dictionary of Russian Language. URL: <https://b.eruditor.link/file/542432/>
- Phraseological Dictionary of Russian Language (2007). Tikhonov A. N. (head of the team of authors). Edition 3. URL: <https://www.twirpx.com/file/3008082/>
- Russian Phraseology (2005). Historical and Etymological Dictionary / [Birikh A. K., Mokienko V. M. (ed.), Stepanova L. I.]. Edition 3. URL: <https://b.eruditor.link/file/2207142/>
- Savitskiy V. M., Gashimov E. A. (2005). Linguocultural Code (Composition and Functioning). URL: <https://ru.z-library.se/book/3283139/8982aa>
- Slavic mythology : Encyclopedic Dictionary (2002). Tolstaya S. M. (ed.). Edition 2. URL: <https://www.twirpx.com/file/1866634/>
- Slavonic Antiquities (2004). Ethnolinguistic dictionary : in 5 volumes / [N. I. Tolstoy (ed.)]. Vol. 3. URL: <http://flibusta.site/b/580410>
- Toporov V. N. (2010). World Tree: Universal Semiotic Complexes. Tom I. 2010. URL: https://platona.net/load/knigi_po_filosofii/kulturologija/toporov_v_n_mirovoe_derevo_universalnye_znakovye_kompleksy_tom_1_2/16-1-0-2578.

Стаття надійшла до редакції 19.12.2023